

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa **V. V.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **žiadosti o priznanie starobného dôchodku**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 11. decembra 2008, č.k. 25Sd/97/2008-33, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 11. decembra 2008, č.k. 25Sd/97/2008-33 **potvrďuje**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 21. februára 2008, ktorým bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok v sume 5.972 Sk

mesačne od 14. apríla 2006 a rozhodnutie odporkyne č. X. z 26. augusta 2008, ktorým bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok v sume 5.972 Sk mesačne od 14. apríla 2006 *podľa § 21 a nasl. zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.*

V odôvodnení rozsudku sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom odporkyne a uviedol, že v súlade s ust. § 13 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení sa posudzovala z rovnakého obdobia ako doba rozhodujúca pre priznanie invalidného dôchodku a že dobu poberanie náhrady za stratu na zárobku v období od roku 1993 do roku 2006 nie je možné započítať a námietky navrhovateľa ohľadom započítanie jeho príjmov od spoločnosti DIAMO, š.p. Česká republika považoval za nedôvodné.

Protí tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Trval na tom, aby mu bol prepočítaný invalidný dôchodok a to predovšetkým jeho výška a pripočítaná mu renta, ktorú poberal. Namietal, že súd sa zaoberal len argumentáciou odporcu, ktorého argumentáciu si osvojil a žiadal aby súd rozhodol, že odporkyňa je povinná započítať rentu (náhradu za stratu na zárobku), resp. rešpektovať Nálezy ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z podkladov dávkového spisu je zrejmé, že navrhovateľ si na základe písomnej žiadosti z 15. januára 2008 uplatnil u odporkyne nárok **na priznanie starobného dôchodku**, ktorý žiadal priznať od 14. apríla 2006 podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti preskúmať či sa navrhovateľovi na účely priznania starobného dôchodku náhrada za stratu na zárobku vyplácaná v období rokov 1993 až 2006 započítava do vymeriavacích základov pre výpočet starobného dôchodku a či bol jeho starobný dôchodok správne určený za použitia § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. a § 12 a 13 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

Odvolačný súd považuje za potrebné uviesť, že hoci navrhovateľ poberal náhradu za stratu na zárobku v období rokov 1993 až 2006 od spoločnosti DIAMO, š.p. Česká republika, tak táto náhrada za stratu na zárobku sa považovala za hrubý príjem pre účely priznania dávky sociálneho zabezpečenia len do 31. decembra 1994 a teda len do tohto obdobia mohla mať vplyv na priemerný mesačný zárobok pre účely určenia starobného dôchodku u navrhovateľa. Od 1. januára 1995 sa náhrada za stratu na zárobku podľa § 6 ods. 2 vyhlášky ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 290/1994 Z.z. do hrubého príjmu nezapočítavala tak, ako sa postupovalo do 31. decembra 1994 podľa § 11 ods. 2 písm. d/ Vyhlášky federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí ČSSR č. 149/1988 Zb.

Odvolačný súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. preto konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Žiline z 11. decembra 2008, č.k. 25Sd/97/2008-33.

Z tých istých dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne z 21. februára 2008 a v spojení s rozhodnutím z 26. augusta 2008 je v súlade so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnej navrhovateľke nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.)

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová